

2520. A

23 dmi

399

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

τοῦ ἐν τῷ παλαιῷ φρουρίῳ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπὶ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Μητροπολίτου Κερκύρας, νομαρχοῦντος Δ. Σ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ.

Κερκύρα, 21 Μαΐου 1865.

Ἐπὶ ὁστέων μαρτυρικῶν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ ἐτελέσθησαν, ὑποτυποῦντα καὶ ἀναμνησκοντα ὅτι διὰ τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν πόνων, διὰ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ μαρτυρίου ἐξηπλώθη καὶ ἐπεκράτησεν ἐν τῷ κόσμῳ τὸ κήρυγμα τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἐστερεώθη ὁ χριστιανισμὸς ὁ τὴν δουλείαν καταργήσας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ εἰσαγαγὼν τὰ ἔθνη ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Νὰς οὗτος, εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἀποδιδόμενος, τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Γεωργίου τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου, οὐπὲρ τὸ ἔνδοξον ὄνομα ἀνέλαθεν ἀνακηρυχθεὶς, ὁ ἔθνοπρόβλητος καὶ λαοφιλὴς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὅστις καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἥρωος ἐκεῖνου τῆς χριστιανισμοῦ ἀνέγραψεν ὡς ἔμβλημα εὐσταθίας καὶ νίκης ἐν τῇ σημαίᾳ, εἰς ἣν ὁ γενναῖος στρατὸς τῆς Ἑλλάδος ὤμωσεν ὄρκον πίστεως, ὄρκον ἀφοσιώσεως ἀπαράβατον, ἱερόν.

Διὰ τῶν ἐγκαίνιων τούτων ἐορτάζομεν τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐνώσεως—τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἀνωρύσεως τῆς ἐθνικῆς σημαίας, αἰσίως ἐπιστέφοντες τὸ πρόσωπον τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἔτος, ὃ Κερκυραῖοι, τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἧς ἐν τῷ κόσμῳ οὐχ ὑπάρχει ἀντάλλαγμα.

Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, ὅποια καὶ ὅποια ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ταύτης αἰῶνιο ἀναμνήσεις συσσωρεύονται ἐν τῇ διανοίᾳ, καὶ τὴν ψυχὴν βαθέως συγκινοῦσι τοῦ πατριώτου! Ἀναμνήσεις σεμναὶ τῆς γενναίας ἱστορίας τῆς Ἑκκλησίας· ἀναμνήσεις δόξης καὶ εὐκλείας προγονικῆς· ἀναμνήσεις ἐθνικῶν παθημάτων καὶ μαρτυρίων, ἧς οὐτε πρόπει, οὐτε συμφέρει νὰ λησμονήσωμεν.

Ἐν τῇ ἀκροπόλει ταύτῃ σύγχρονος σχεδὸν τοῦ μεγάλου Φωτίου, ὁ διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν παιδείαν πρῶτος ἀναγνωρισθεὶς Μητροπολίτης Κερκύρας, ὁ ἱερός Ἀρσένιος, ἐντεῦθεν διὰ σεμνοπρεποῦς εὐγλωττίας ἐξηγούμενος τῶν ἀποσῶλων καὶ τῶν μαρτύρων τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας τὰς πράξεις, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παθήματα, ἐπωκοδόμει τοὺς πιστοὺς, καὶ εἰς τὴν εὐαγγελικὴν ἀρετὴν αὐτοὺς προεβίβαζε, διὰ τοῦ παραδείγματός ἐπισφραγίζων τοὺς λόγους, καὶ τὴν ψυχὴν τιθέμενος ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου διὸ καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἡ Ἑκκλησία ἡγάσσε. (α)

Πρὸ τῶν τειχῶν τούτων, ἐθαυμάσθη ἡ ἀνδρεία καὶ ὁ ἱπποτικὸς χαρακτὴρ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἐμμανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, ὅστις αὐτοπροσώπως διευθύνας τὴν πολιορκίαν, ἐξεπύρθησε τὴν ἀκρόπολιν, πρὸ ἑπτὰ ἑκατονταετηρίδων, τοὺς Νορμανδοὺς κατακτητὰς ἐκδιώξας διὰ νίκης, ἧτις ἀποτελεῖ μίαν τῶν λαμπροτέρων σελίδων τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν ἱστορίας.

(α) Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ 19 Ἰανουαρίου.

Μετὰ πολλὰς καὶ διαφορὰς τύχας, παρὰ τὰ προύλαικα τῆς ἀκροπόλεως ταύτης, ἐγεννήατο ἐν ἔτει 1716, ὁ νέος τοῦ ἔθνους φωστὴρ, ὁ κλεινὸς Εὐγένιος ὁ Βούλγαρης, κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐπίσημον ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Κέρκυρα, θείᾳ συνάρσει, καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας τοῦ Σουλγεμβούργου καὶ τῶν γενναίων κατοίκων τῆς, ἀπελυτροῦτο ἀπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ὄστινες καταλαβόντες τὴν νῆσον μετὰ μεγάλων δυνάμεων ἀπεδιώκοντο, θαυμασίως συντριβείσης, ὑπὸ τοὺς προμαχῶνας τούτους τῆς χριστιανισμοῦ, τῆς ὁρμῆς αὐτῶν ἐνώπιον τῆς καταπεπληγμένης Εὐρώπης.

Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ἀκροπόλεως ταύτης, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου, πρῶτον κυματίσασα ἡ ὀρθόδοξος τῆς Ἑπτανήσιου Πολιτείας σημαία, ὡς πρόδρομος καὶ προάγγελος τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τὸ γένος ἡμῶν ἐχαίρειτ' ἐκ τῆς ἐπέτειον αὐτῆς, ἐντὸς τοῦ φρουρίου τούτου, μετ' ὀλίγον ἐκάλει τὰς Ἑλληνικὰς Μούσας ἐν τῇ νέᾳ Ἀκαδημίᾳ, ὅπου οἱ σοφώτεροι ἄνδρες τοῦ ἔθνους διέπρεψαν, τὴν πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα συβρέουσιν νεολαίαν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν παρασκευάζοντες.

Ἄλλ' ἐντεῦθεν περιστρέφω τὰ ὄμματα καὶ ἀπώτερον καθορῶ ἔργον ἀφοπλισμοῦ καὶ κατερείπσεως, ἐπιβολὴν τῆς χειρὸς τοῦ ἰσχυροτέρου ἧτις καιρίως ἐπλήρωσε τὰς καρδίας ἡμῶν ἐν μέσῳ τῆς ἀφάτου χαρᾶς τῆς ἐνώσεως· καὶ ἐπιστρέφων τὰ βλέμματα ἐνταῦθα συναντῶ ἀντικείμενα ἀξιάγαστα καὶ κειμήλια ἱερὰ· βλέπω δὲ λαὸν ἐν καταλύσει ψυχῆς θεωροῦντα αὐτὰ ὡς ἄλλα λείψανα, ἅπερ περισώζουσιν οἱ ἐγκαταλείψαντες τὴν γῆν τῶν πατέρων των, τὴν ἡρωϊκὴν Πάργαν, ὅπως σώσωσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν... Τὸ λάβαρον αὐτὸ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος τὰ τέκνα τῆς Πάργας τρέμοντα ἀτενίζουσι σήμερον, καὶ ἰδοὺ περὶ αὐτοῦ αἰματόφυρτοι αἱ τῶν προγόνων σικαὶ περιπέπτανται ὑμνολογοῦσαι τὸ μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην συνάμα! Τίς ἠλπίζε ποτὲ νὰ ἴδῃ τὸ λάβαρον αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἀναστηλούμενον; Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἱ κρίσεις αὐτοῦ θαυμασταὶ καὶ ἀνεξιχνίαστοι! Ἠλπίσασμεν ἐν αὐτῷ—καρτερήσωμεν ἔτι· καὶ ἡ πίστις ἡμῶν σώσει ἡμᾶς!

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ! ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ!

Μ. Σ. Ἰδρωμέρος.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 22 Μαΐου 1865.

Τυπογραφεῖον Η ΙΟΝΙΑ

Ἀδελφῶν Κάζων.

Αρ. 85491
VI 17